GREGORIUS MAGNUS
12. Jh.
Seite 150r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26373
Copyright: Admont, Benediktinerstift

innitur: qui solo di amore roboratur. et necesse est ut
alius marceat. quia mentis uirtute crescente. oportet
procul dubio ut carnis fortitudo torpescat. Beatus qui iob
alta fidelium corda respiciat atq; ponderat. quae sinu in
tumque quietis inueniunt. dum auribus proprijs indim psi
cendo lassantur: et dicat. Ibi requieuerunt fessi robore.
ac si apte insinuet dicens. Illic requies lucis remunerat.
quos hic interius recreans. profectus fatigat. Nec mouere
debet qd lucem nominans nequaq; subdidit in hac sed ibi.
Qua enim continen electos conspicit. quasi locum nrm hanc
esse deprehendit. Vnde psalmista cum incommutabilitatem
aeternitatis conspiceret dicens. Tu idem ipse es. et anni tui
non deficient. Hanc electique esse locum denuntiat subdens.
filii seruorum tuorum habitabunt ibi. Ds enim qui sine situ
omnia continet. nobis ad se uenientib locus non localis
manet. Quem locum dum pertingimus et iam ipsa in hac uita
mentis nrae tranquillitas. quanta fuerit perturbatio ui
demus. quia et si iam iusti in hac praesenti comparatione
quieti sunt in estimatione tam quietis intimque. omni
modo quieti non sunt. Unde et bene subdit. Et qndam
uinci parti sine molestia Iustos enim quantus nullus
desiderique carnalium tumultus possideat. duris tamen